

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12311/2024
03.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ..., са боравиштем у ..., кога заступа његов брат, овде тужилац АА из ..., као правних следбеника сада покојне ВВ, бивше из ..., ГГ из ..., као правни следбеник покојног ДД, бившег из ... и покојне ЋЋ, бивше из ..., ЕЕ из ... и ЖЖ из ..., као правних следбеника сада покојне ЗЗ, бив. из ..., које заступа пуномоћник Слободан Павловић, адвокат из ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Лесковцу, ЈВП „Србијаводе“ Београд - Водапривредни центар „Морава“ Ниш, Дирекције за развој и иградњу Града Враћа у ликвидацији, коју заступа Градско правобранилаштво у Врању и Града Враћа, кога заступа Градско правобранилаштво у Врању, ради утврђивања права трајног коришћења и исплате новчане накнаде, одлучујући о ревизији четвртотуженог Града Враћа, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2990/22 од 17.01.2023. године, у седници одржаној 03.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија четвртотуженог Града Враћа, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2990/22 од 17.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 524/22 од 26.05.2022. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима на име накнаде за бесправно одузети део парцеле кп бр ... из поседовног листа број ... за КО ..., по премеру из 1953. године, у мерама и границама ближе наведеним у ставу првом изреке првостепене пресуде, солидарно исплате новчану накнаду на име њиховог дела од по 1/6 идеалне и то тужиоцу АА из ... износ од 94.250,00 динара и тужиоцу ББ из ... износ од 94.250,00 динара, са законском затезном каматом на наведене износе почев од 04.04.2022. године као дана вештачења па до исплате. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима накнаде за бесправно одузети део парцеле кп бр ... из поседовног листа број ... за КО ..., по премеру из 1953. године, у мерама и границама као у ставу другом изреке првостепене пресуде солидарно исплате новчану накнаду на име њиховог дела од по 1/6 идеалне и то тужиоцу АА из ... износ од 162.500,00 динара и тужиоцу ББ из ... износ од 162.500,00 динара, са законском затезном каматом на наведене износе почев од 04.04.2022. године као дана вештачења па до коначне исплате. Ставом трећим

изреке, обавезани су тужени да тужиоцима на име накнаде за бесправно одузети део парцеле кп бр ... из поседовног листа број ... за КО ..., по премеру из 1953. године, по мерама и границама као у ставу трећем изреке првостепене пресуде, солидарно исплате новчану накнаду на име њиховог дела од по идеалне шеснаестине за површину заузету коловозом у улици ... у ... и то тужиоцу АА из ... износ од 32.500,00 динара и тужиоцу ББ из ... износ од 32.500,00 динара са законском затезном каматом на наведене износе почев од 04.04.2022. године као дана вештачења па до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове парничног поступка у укупном износу од 219.633,33 динара. Ставом петим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима на име накнаде за бесправно одузети део парцеле кп бр ... из поседовног листа број ... за КО ..., по премеру из 1953. године, по мерама и границама као у ставу петом изреке првостепене пресуде солидарно исплате и то тужиљи ГГ из ... њен део од идеалне $\frac{1}{3}$ у износу од 188.500,00 динара и тужиоцу ЕЕ из ... њен део од идеалне $\frac{1}{6}$ у износу од 94.250,00 динара, тужиоцу ЖЖ из ... његов део од идеалне $\frac{1}{6}$ у износу од 94.250,00 динара, са законском затезном каматом на наведене износе почев од 04.04.2022. године, као дана вештачења па до коначне исплате. Ставом шестим изреке, утврђено је да према туженој Републици Србији где је тужилац ГГ из ... носилац права трајног коришћења на делу идеалне $\frac{1}{3}$ на делу парцеле кп бр ... из поседовног листа број ... за КО ..., по премеру из 1953. године, са мерама и границама као у ставу шестом изреке првостепене пресуде те су обавезани тужена Република Србија да предње право призна тужиоцу ГГ из ..., и да јој по извршеној деоби уступи у државину и на коришћење део од идеалне $\frac{1}{3}$ а у површини од 50 м², описаног земљишта и да трпи да се тужилжа на основу ове пресуде упише као носилац права коришћења на наведеном делу парцеле, а тужена Република Србија, ЈВП Србијаводе Београд - Водопривредни центар „Морава“ Ниш - ЈП Дирекција за развој и изградњу Града Враћа у ликвидацији и Град Врање се обавезују да тужиоцима ЕЕ и ЖЖ солидарно исплате новчану накнаду на име накнаде за бесправно одузети њихов део описаног земљишта од по идеалне $\frac{1}{6}$ и то тужиоцу ЕЕ из ... у износу од 162.500,00 динара, и тужиоцу ЖЖ из ... у износу од 162.500,00 динара, са законском затезном каматом на наведене износе почев од 04.04.2022. године као дана вештачења па до исплате. Ставом седмим изреке, обавезан је тужени Град Врање, ЈП Дирекција за развој и изградњу Града Враћа у ликвидацији да тужиоцима ГГ из ... и ЕЕ из ... и ЖЖ из ..., на име накнаде за бесправно одузети део парцеле кп бр ... из поседовног листа број ... за КО ..., по премеру из 1951. године, у мерама и границама као у ставу седмом изреке првостепене пресуде солидарно исплате новчану накнаду за површину заузету коловозом у улици ... у ... и то тужиљи ГГ из ... $\frac{1}{3}$ вредности описаног земљишта у износу од 65.000,00 динара, са законском затезном каматом од 04.04.2022. године као дана вештачења па до коначне исплате, а тужиљи ЕЕ из ... $\frac{1}{6}$ вредности описаног земљишта у износу од 32.500,00 динара и тужиоцу ЖЖ из ... $\frac{1}{6}$ описаног земљишта у износу од 32.500,00 динара, са законском затезном каматом на наведене износе почев од 04.04.2022. године као дана вештачења па до коначне исплате. Ставом осмим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима солидарно исплате трошкове парничног поступка у укупном износу од 695.136,66 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2990/22 од 17.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалба тужене Републике Србије и Града Враћа и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 524/22 од 26.05.2022. године у ставу првом, четвртном, петом, утврђујућем делу става шестог у односу на тужилжу ГГ и ставу осмом изреке у односу на Републику Србију и у ставу трећем, четвртном, седмом

и осмом изреке у односу на Град Врање. Ставом другим изреке, преиначена је иста пресуда у односу на тужене ЈВП Србијаводе Београд - Водопривредни центар „Морава“ Ниш, Дирекцију за развој и изградњу Града Врања, Републику Србију и Град Врање и то у ставу првом, другом, четвртом, петом, обавезујућем делу става шестог изреке за исплату накнаде и у ставу осмом изреке у односу на тужену ЈВП „Србијаводе“ Београд – Водопривредни центар „Морава“ Ниш, у ставу: другом, трећем, четвртом, обавезујућем делу става шестог за исплату накнаде, ставу седмом и осмом изреке у односу на тужену Дирекцију за развој и изградњу Града Врања, у ставу другом, обавезујућем делу става шестог за исплату накнаде у односу на тужену Републику Србију, обавезујућем делу става шестог изреке за наплату накнаде у односу на Град Врање, тако тако што је одбијен тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се тужени ЈВП Србијаводе Београд, Водопривредни центар „Морава“ Ниш обавезе да тужиоцима на име накнаде за бесправно одузети део парцеле кп бр ... из поседовног листа број ... за КО ..., по премеру из 1953. године, по мерама и границама као у изреци првостепене пресуде исплате новчану накнаду на име њиховог дела од по идеалне 1/6 и то тужиоцу АА из ... износ од 94.250,00 динара и тужиоцу ББ из ... износ од 94.250,00 динара, са законском затезном каматом на наведене износе почев од 04.04.2022. године као дана вештачења па до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца АА и ББ, обојице из ..., у делу којим су тражили да се тужени ЛПВ Србијаводе Београд, Водопривредни центар „Морава“ Ниш, Дирекција за развој и изградњу Града Врање, Републике Србије и Град Врање обавезе да тужиоцима на име накнаде за бесправно одузети део парцеле кп бр ... из поседовног листа број ... за КО ..., по премеру из 1953. године по мерама и границама из изреке првостепене пресуде солидарно исплате новчану накнаду на име њиховог дела као неоснован. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца АА и ББ, обојице из ..., којим су тражили да се за бесправно одузети део парцеле кп бр ... из поседовног листа број ... за КО ..., по премеру из 1953. године, са мерама и границама као у изреци првостепене пресуде, тужени ЈП Дирекција за развој и изградњу Града Врања обавезе да тужиоцима солидарно исплати новчану накнаду на име њиховог дела од по идеалне 1/6 као неоснован. Ставом шестим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца ГГ из ..., ЕЕ и ЖЖ, обоје из ..., који су тражили да се тужени ЈВП „Србијаводе“ Београд, Водопривредни центар „Морава“ Ниш обавезе да тужиоцима на име накнаде за бесправно одузети део парцеле кп бр ... из поседовног листа број ... за КО ..., по премеру из 1953. године, у мерама и границама као у изреци првостепене пресуде солидарно исплате њихов део од идеалне 1/6 као неоснован. Ставом седмим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца ЕЕ и ЖЖ, обоје из ..., којим су тражили да се тужени ЛВП Србијаводе Београд, Водопривредни центар „Морава“ Ниш, Дирекција за развој и изградњу Града Врања, Републике Србије и Град Врање обавезу да тужиоцима солидарно исплате новчану накнаду на име накнаде за бесправно одузет део кп бр .../. по премеру из 1972. године из листа непокретности број ..., у мерама и границама као у изреци првостепене пресуде, као неоснован. Ставом осмим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца ГГ из ..., ЕЕ и ЖЖ, обоје из ..., којим су тражили да се обавезе тужени ЈП Дирекција за развој и изградњу Града Врања у ликвидацији да тужиоцима на име накнаде за бесправно одузети део парцеле кп бр ... из поседовног листа број ... за КО ..., по премеру из 1951. године, са мерама и границама као у изреци првостепене пресуде солидарно исплате новчану накнаду за заузету површину као неоснован. Ставом деветим изреке, обавезани су тужиоци да туженом ЈВП Србијаводе Београд, Водопривредни центар „Морава“ Ниш солидарно на име трошкова поступка исплате износ од 84.695,00 динара. Ставом десетим изреке, обавезани су тужиоци да

туженом ЈП Дирекција за развој и изградњу Града Враћа у ликвидацији солидарно исплате износ од 116.075,00 динара на име трошкова парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, четвртотужени – Град Враће је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложено да се ревизија сматра изузетно дозвољеном ради уједначавања судске праксе у смислу члана 395. ЗПП.

Решењем РЗ 31/24 од 21.05.2024. године, Апелациони суд у Нишу, није предложио Врховном суду да одлучи о ревизији четвртотуженог Града Враћа, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу РЗ 2990/22 од 17.01.2023. године, као изузетно дозвољеној, налазећи да за то нису испуњени услови предвиђени чланом 395. ЗПП.

Према члану 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 125/04 и 111/09 – у даљем тексту: ЗПП), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 55/14 и 87/18), ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом по члану 394. овог закона, кад је по оцени Апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Из члана 395. ЗПП произлази да Врховни суд одлучује о изузетној ревизији само под условом да такво одлучивање предложи Апелациони суд, након оцене допуштености ове ревизије из неког од наведених разлога.

У конкретном случају, решењем Апелационог суда у Нишу, није предложено одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној ревизији, а вредност предмета спора од 1.735.500,00 динара очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије дана преиначења тужбе од 08.04.2022. године (члан 23. став. 3. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку - „Сл. гласник РС“, број 55/14), због чега је применом члана 404. раније важећег Закона о парничном поступку одлучено као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Субић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**